

Хрватско удружење домољуба, драговољаца и ветерана „Вуковар 1991“ поднело је предлог (захтев, молбу?) властима у Србији за подизање спомен плоче на месту „страдања“ – како су навели – хрватских заробљеника у логорима који су се налазили у Стајићеву и Бегејцима. Власт у Србији, оличена у општинском функционеру Александру Мартону, члану ЛСВ-а, који се дичи титулом председника Скупштине Зрењанина поздравила је и прихватила предлог (захтев, молбу?) и пожелела добродошлицу хрватским домољубима, драговољацима и ветеранима. Спомен плоче су планиране да буду постављене 3. октобра 2009.

Српски народ, оличен у удружењу ратних војних инвалида Зрењанина и општине Житиште, побунио се против ове одлуке, решен да својим присуством онемогући безумни наум власти у Србији.

Власти у Србији, оличене у полицијским снагама, као одговор на подршку која је стигла удружењу РВИ из Зрењанина и најаву доласка инвалида из других градова који би спречили постављање ових „обележија“, обишли су све организације бораца и РВИ у Новом Саду и обавестили све председнике и секретаре тих организација да у полицији имају отворене досијее. Власти у Србији тако су желели да покажу српском народу како чврсто и непоколебљиво бране интересе хрватског народа, самим тим и хрватске државе оличене у већ поменутом удружењу домољуба, драговољаца и ветерана.

Борци и инвалиди нису одустали од доласка и протеста. Показали су власти у Србији како се чврсто и непоколебљиво бране интереси српског народа и српске државе.

У сукобу чврстине и непоколебљивост власти у Србији у одбрани хрватских интереса и чврстине и непоколебљивости српских ратних и војних инвалида у одбрани српских интереса, победили су борци и инвалиди. Наиме, власт у Србији, оличена у већ спомињаном Александру Мартону, одустала је од постављања „обележија“. Истовремено, власт у Србији је показала како се понаша када се суочи са јасним народним отпором.

Утешно је то што – ако је изгубила још једну битку против српског народа – власт у

Власт у Србији против српског народа

Пише: Љубиша Спасојевић
уторак, 06 октобар 2009 01:10

Србији није изгубила и рат. Ћутање (а то је одобравање) поводом постављања спомен плоче на Кајмакчалану палим Македонцима (жртвама „насилне регрутације српске војске“) то најбоље показује. Ту је власт у Србији још чвршћа и одлучнија, спремна да иде до краја и одбрани интерес власти у Македонији. Једноставно, нема живих, па не прети опасност да се побуне.

А има још и те како и колико интереса других држава које власти у Србији успешно (могу да) бране на уштрб српског народа и српске државе. И то је такође утешно за власт у Србији.